

Vyslání Dvanácti (Text: Mt 10, 1 – 16), Kázání při bohoslužbách s konfirmační zkouškou, Huslenky 1.května 2016

I. Na cestu k pohanům nevstupujte ...

Milé sestry, milí bratři,

zdá se, že pokyny, které udělal Ježíš svým dvanácti vyvoleným učedníkům, se pro tu dnešní *dvanáctku* našich konfirmandů opravdu nehodí.

Proč by například neměli chodit k pohanům? To by se museli zavřít ve svém pokojíku a nevycházet nikam. Vždyť přece žijí v tomto světě, ve svých rodinách, chodí do škol - většinou - již mezi pohany.

Ani ty další rady se nezdají být pro ně příliš smysluplné - ***probouzejte mrtvé, očist'ujte malomocné, vymítejte démony*** - nemyslím, že bychom od našich konfirmandů čekali něco takového...

Zdá se tedy, že ony rady jsou odtržené od jejich života - od toho v čem běžně žijí a co je zajímá, možná docela podobně, jako ty dva roky konfirmační přípravy, které mají právě za sebou...

II. Vyvolení nebo všehochuť ?

Pojďme se tedy podívat, zda-li tomu tak skutečně je. Ale nejprve musíme vyřešit jeden formální problém. Jsou to pokyny určené Dvanácti Ježíšovým učedníkům, budoucím apoštolům. Je tedy otázkou, zda se mohou nějak dotýkat těchto našich dvanácti konfirmandů. Vždyť přece své učedníky si vyvolil k velkým úkolům samotný Pán.

Ale v tom není žádný rozdíl! Ona Dvanáctka učedníků nepředstavuje žádné vyvolené, co se týká schopností nebo snad pevnosti víry. Spíše jsou takovou všehochutí tehdejší izraelské společnosti. Mezi prvními Ježíšovými učedníky jsou zbožní Židé, i lidé načichlí helénskou modernou a duchem doby. Jsou mezi

nimi pokojní rybáři, i nedávní povstalci a vyložení teroristé. Jsou mezi nimi ti, kteří zachovali Ježíši věrnost a ve víře vytrvali i ti ...ostatní. Jsou mezi nimi *Petr, Jan ...* Jsou to zkrátka lidé jako my, nebo jako i dnešní konfirmandi. Proto to můžeme vzít tak, že Ježíšovy pokyny jsou určené stejně jim (učedníkům) i našim konfirmandům a vlastně nám všem, co jsme dnes tady.

III. ... do samařské obce nechod'te ...

Hned první z oněch pokynů „*Na cestu k pohanům nevstupujte, do samařské obce nechod'te ...*“ je pro nás poněkud překvapivý.

Jsme zvyklí, že v povelikonoční době se káže opak - „*Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky ...*“ Ale v tomto textu jsme ještě *před Velikonocemi ...* Můžeme to slovo opravdu vzít tak, že prvotní zájem učedníků měl být zaměřen na Izrael. Ale můžeme si to také vztáhnout na sebe a slyšet v tom jasné určení místa: *Nemusíte chodit někam jinam, vaše místo, vaše dočasné přebývání, je - zde. Nemusíte chodit někam jinam, protože přece patříte sem!* To je dobrá zpráva - zejména pro toho, kdo je na počátku dlouhé cesty a ještě úplně neví, kam vlastně sám patří ...

I Vy, milí konfirmandi, tak můžete slyšet: Patřím sem, zde je moje místo, sem se vždy můžu vracet, zde mě vždycky uvidí rádi. Tak to je.

IV. ... ke ztraceným ovcím ...

Neměli bychom ovšem přeslechnout ani druhou část oné rady: „*jdete raději ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.*“ Někdy se to vykládá jako opakování prvního: *Nechod'te za pohany, raději jen za svými...* Ale nepřeslechnutelně je tu nově vyjádřen i Boží zájem **o ty ztracené** z Božího lidu.

Tedy ty, kteří sice do Božího lidu patří, ale z nějakého důvodu jsou na okraji. Bůh je ale má rád stejně.

Třeba i ty, co do kostela moc často nechodí – a když už přijdou, tak jenom proto, že to na konfirmačním cvičení dostali za domácí úkol...

Má rád i ty, kteří pořádně ani nevědí, zda do církve či jakého sboru vlastně patří ...

Má rád i ty, kteří za ním přicházejí z úplného okraje (třeba až odněkud z konce Uherské) ...

I ty, kteří byli pokřtěni třeba teprve minulou neděli...

O ně všechny má zájem, i je zahrnuje do družiny svých učedníků.

V. ...jděte a kažte ...

A tedy i jim určen následující pokyn: „***Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské.***“

Asi bych konfirmandy řádně vyděsil, kdybych po nich chtěl za 14 dní na konfirmační slavnosti, aby kázali (i když znám sbory, kde to tak opravdu je).

Ale co naplat, Ježíšovo povolání se netýká jen farářů, ale nás všech. My všichni jsme povoláni k všeobecnému kněžství, abychom kázali (nikoliv kazili) evangelium.

Proto jsme v konfirmační přípravě věnovali pozornost i biblickému textu, společně se snažili nad Bibli přemýšlet, diskutovat, zajímat se... a dnes jste mohli ve zkratce slyšet, zda se nám to alespoň trochu podařilo ...

VI. ...přiblížilo se království nebeské ...

Co ale máme kázat? ***Že se přiblížilo království nebeské!***

Na první pohled – třeba když si zapneme v televizi zprávy, nebo když se pořádně rozhlédneme kolem sebe - se vůbec nezdá, že by se Boží království nějak blížilo. Spíše se zdá být hodně daleko, soudě podle toho, co všechno se děje. Ale přece - je blíž, než si myslíme. Mimo to, že se blíží, je totiž také v nás.

Je v nás – když plníme své poslání Ježíšových učedníků, když jednáme podle jeho slov. Je v nás, když milujeme Boha z celého svého srdce a druhého člověka, jako sami sebe. Je v nás, když si zapneme televizní zprávy a nevidíme v nich jen hordu islámských teroristů, kteří nám už už lezou přes plot na dvorek. Ale když v těch samých zprávách zahlédneme spoustu vysílených lidí na cestách a přemůžeme nás soucit s nimi a touha pomáhat. Potom je Boží království v nás, jako předzvěst dne, kdy už bude všude, ve všech a ve všem.

VII. ...vymítat démony ...

Do té chvíle ovšem mají Ježíšovi učedníci svědomitě plnit i další úkoly, jenž jim Pán určil: ***uzdravovat nemocné, probouzet mrtvé, očišťovat malomocné a vymítat démony.***

Jakkoliv slova o vymítání démonů a probouzení mrtvých znějí naším uším přinejmenším poněkud podivně či snad až hororově, jejich smysl je vlastně docela banální (ačkoliv rozhodně nejsou proto snadno splnitelné).

Znamenají totiž prostě: dělejte dobré věci, každý podle svých obdarování a schopností. Což může zahrnovat třeba zrovna péči o nemocné, stejně jako vymítání démonů nelásky a nenávisti ...

VIII. ...slušně zdravit ...

Podobně složitě znějící, ale přitom vlastně docela prostý je i následující pokyn: ***„Když vstoupíte do domu, řekněte: Pokoj vám. A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou –li toho hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám.“***

To slovo je vlastně jenom opakováním toho, co slyšíme už odmala: *Když někam přijdeš, slušně pozdrav.* Slušným pozdravem se ovšem v židovském prostředí myslelo (a myslí) slovo *šalom*: pokoj i požehnání v jednom.

Tak i my máme druhé lidi slušně zdravit a přát jim pokoj. Mimo jiné také proto, že oni moc dobře vědí, co jsme zač. Že jsme Kristovi učedníci, evangelíci, že

jsme byli pokřtěni a konfirmováni ve zdejším kostele, lhostejno, jestli před padesáti lety, minulou neděli nebo za 14 dní ...

A tak – milí konfirmandi - slušně zdravte. A mnohé tím potěšíte. A některé zahanbíte a jiné naštvete. A některé naštvete třeba právě proto, že jste pozdravili slušně ...

Ti ovšem - jak říká Ježíš svým učedníkům - ať si klidně trhnou nohou. To už není vaše věc. Vy zůstávejte jako Ježíšovy učedníci vždy slušní, milí, zdvořilí, soucitní a milosrdní...

IX. ... obezřetní jako hadi ...

To ovšem neznamena, že by se nám proto, že jsme slušní (pokud náhodou jsme), vždycky a ve všem dařilo dobře. Naopak - život sám je plný zkoušek mnohem těžších a složitějších než konfirmační přezkoušení.

Však také Ježíš říká svým - „***Hle já vás posílám jako ovce mezi vlky, buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.***“

Není to protimluv, jak by se mohlo zdát. Tento svět je místem nebezpečným, a pro Kristova učedníka zejména. Ten může ve světě (právě **proto**, že je Kristův) hodně trpět, ale to neznamena, že musí být za hlupáka. Být chytrý jako had znamená všemi prostředky, tedy například i svou chytrostí, výřečností, pracovitostí usilovat o dobré, Boží věci ...

Přitom však bezelstně (jako holubice) spoléhat spíše na moudrost a milost Boží, než na svou vlastní...

X. Ovce na slavnost

Jsme totiž jenom ovce - a tak se nám snadno může stát, že na svých (vlastních) cestách zabloudíme, ztratíme se, vlci nás doženou a rozsápu, anebo co hůř – sami se mezi nimi staneme vlky.

Jsme totiž jenom ovce - přes všechno naše domýšlení, ani jako Kristovi učedníci - nejsme pastýři.

Pastýř je totiž jenom jediný – ten dobrý pastýř, který přišel od Otce a položil svůj život za své ovce. A třetího dne byl vyveden z mrtvých.

Ten vede i nás, časem zkoušek a bojů. Vede nás - ku pokoji. Vede nás - na klidná místa k vodám. Vede nás - na slavnost.

Nás, i Vás milí konfirmandi, které jedna taková konfirmační slavnost za 14 dní čeká.

Vede nás všechny na místo, kde už není žádného nedostatku. Zejména nedostatku Boží přítomnosti tam není ...

Na tu slavnost, na které se můžeme veselit a radovat, už dnes a třeba každou neděli. A jednoho dne - napořád.

Na tu cestu, k oné slavnosti, jsme posláni.

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, dej nám projít každou zkouškou beze strachu, obnovuj v nás každého dne důvěru v tvé dobré vedení, dej ať zakoušíme dostatek Boží přítomnosti ve svých životech, v radosti i zkouškách a trápeních, a ved' nás cestou života vezdejšího, až k branám tvého království a věčného života. Amen